

საქმე N 0-----

საქმე N 1-1---19

განაჩენი საქართველოს სახელით

27.06.2019 წელი

ქ. ო-----

ო-----ს რაიონული სასამართლო
მოსამართლე ბიძინა სტურუა
სხდომის მდივანი მამუკა ჩავლეშვილი

ბრალდების მხარე

პროკურორი: ნ-----ე

დაცვის მხარე

ადვოკატი: გ-----ე

ღია სასამართლო სხდომაზე არსებითად განიხილა სისხლის სამართლის საქმე N0-----

ბრალდებული: ი-----ე

მამის სახელი: ო----ი

დაბადებული: 1-0-1--- წელი

დაბადების ადგილი: ბ-----ი

პირადი ნომერი: 61-01-22086

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

განათლება: საშუალო

ოჯახური მდგო---ეობა: დაოჯახებული

ნასამართლობა: მქონე

მისამართი: ბ-----ი, ბ----ის ქუჩა 7-

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტი.

დისპოზიცია: მარიხუანის უკანონო შეძენა და შენახვა, იმის მიერ, ვისაც

წინათ ჩადენილი აქვს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის XXXIII თავით გათვალისწინებული რომელიმე დანაშაული.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი

1. სასამართლომ დაადგინა

1.1. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 260-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“, „დ“ ქვეპუნქტებით (2008 წლის 19 დეკემბრის რედაქციით) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის სასამართლევმა ი-----ემ სასამართლობის გაქარწყლებამდე კვლავ ჩაიდინა ნარკოტიკული დანაშაული, კერძოდ 2019 წლის 17 იანვარს, დაახლოებით 22:47 საათზე ი-----ე იმყოფებოდა ო-----ს მუნიციპალიტეტის სოფელ ნ-----ში მდებარე ბენზინგასამართი სადგ-----ს მიმდებარე ტერიტორიაზე, რა დროსაც უკანონოდ ინახავდა, ასევე უკანონოდ შეძენილ ნარკოტიკულ საშუალება - გამომშრალ მარიხუანას წონით 5,99 გრამი, რომელიც შსს გ-----ის პოლიციის დეპარტამენტის ო-----ს რაიონული სამმართველოს ურეკის განყოფილების თანამშრომლების მიერ, ი-----ის პირადი ჩხრეკის შედეგად იქნა ამოღებული.

2. ქმედებების სამართლებრივი აღწერა

მარიხუანის უკანონო შეძენა და შენახვა, იმის მიერ, ვისაც წინათ ჩადენილი აქვს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის XXXIII თავით გათვალისწინებული რომელიმე დანაშაული.

2.1. 2019 წლის 14 ივნისის წინასასამართლო სხდომაზე სასამართლომ მოისმინა ბრალდების და დაცვის მხარეთა მოსაზრებები, გაეცნო წარმოდგენილ მტკიცებულებებს და ბრალდების მტკიცებულებები საკმარისად მიიჩნია ვარაუდისათვის, რომ აღბათობის მაღალი ხარისხით **ბრალდებულ ი-----ის** მიმართ გამოტანილ იქნებოდა გამამტყუნებელი განაჩენი. ამასთან, წინასასამართლო სხდომაზე, ბრალდებულმა ი-----ემ წარდგენილ ბრალდებაში თავი ნაწილობრივ ცნო დამნაშავედ და დაცვის მხარეს სადავოდ არ გაუხდია ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები.

საქმის არსებითი განხილვის დროს, ბრალდებულმა ი-----ემ თავი მთლიანად ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში, აღიარა და მოინანია ჩადენილი ქმედება, დაცვის მხარე დაეთანხმა საქმეში არსებულ ყველა ფაქტობრივ გარემოებას, ამასთან მხარეები შეთანხმდნენ, რომ საქმეში არსებული არც ერთი მტკიცებულება სადავო არ არის და ორივე მხარე სრულად ეთანხმება აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილ და დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის **73.1** მუხლის "დ" ქვეპუნქტით, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის **220-ე** მუხლის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, წინასასამართლო სხდომის მოსამართლე მხარეთა მონაწილეობით საქმის არსებითი განხილვისათვის მოსამზადებლად ამტკიცებს მხარეების მიერ წარსადგენ მტკიცებულებათა ნუსხას, ასევე მათგან მიღებულ იმ მტკიცებულებათა ჩამონათვალს, რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიან. მტკიცებულების უდავოდ მიჩნევით, მხარეები პრაქტიკულად იყენებენ მათთვის, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის **73.1** მუხლის „დ“ ქვეპუნქტით მინიჭებულ უფლებამოსილებას.

ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებულ იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

განსახილველ საქმეში უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებების საქმის არსებით განხილვაზე გამოკვლევა არ მომხდარა, თუმცა ისინი სასამართლომ უნდა შეაფასოს საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის **82.1** მუხლის მოთხოვნათა დაცვით.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ **ი-----ის** მიმართ წარდგენილი ბრალდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის, გარდა ბრალდებულის აღიარებისა, დადასტურებულია მხარეთა შუამდგომლობის საფუძველზე დასაშვებად და უდავოდ ცნობილი, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი ბრალდების მხარის მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ **ი-----ის ბრალეულობას სახელდობრ**, **ზ-----ის** ინფორმაციული პატაკი, **ზ-----ის**, **ა-----ის**, **მ-----ისა**, **გ-----ისა** და თავად **ი-----ის** გამოკითხვის ოქმები, **ი-----ის** პირადი ჩხრეკის ოქმი, ამოღებული ნივთმტკიცება - გამომშრალი მარიხუანა, ქიმიური ექსპერტიზის №/48 დასკვნა, **ბ-----ის** საქალაქო სასამართლოს 2008 წლის 25 დეკემბრის განაჩენი, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2009 წლის 23 თებერვლის განაჩენი, **ბ-----ის** საქალაქო სასამართლოს 2009 წლის 02 დეკემბრის დადგენილება, **ბ-----ის** საქალაქო სასამართლოს 2013 წლის 14 თებერვლის განჩინება, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 2013 წლის 21 ივნისის განჩინება, დასავლეთ საქართველოს ადგილობრივი საბჭოს 2013 წლის 28 ივნისის გადაწყვეტილება, **ბ-----ის** საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 02 სექტემბრის განაჩენი, **ბ-----ის** საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 15

მარტის განაჩენი, მიმართვის წერილი და პასუხი მიმართვის წერილზე, გ-----ა-
აჭარის სააღსრულებო ბიუროდან და საქმეში არსებული სხვა მასალათა
ერთობლიობა.

სასამართლო, მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ
გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის,
საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად
მიაჩნია **ი-----ის მიმართ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 273¹-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით** (მარიხუანის
უკანონო შეძენა და შენახვა, იმის მიერ, ვისაც წინათ ჩადენილი აქვს
საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის XXXIII თავით
გათვალისწინებული რომელიმე დანაშაული) წარდგენილ ბრალდებაში,
განაჩენში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები. ასეთი დასკვნა კი
ემყარება კანონმდებლობის მოთხოვნათა დაცვით მოპოვებულ უტყუარ,
პირდაპირ მტკიცებულებათა ერთობლიობას.

3. სამართლებრივი შეფასება

ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის მე-2 პუნქტის
თანახმად, ყოველი პირი, ვისაც ბრალად ედება სისხლის სამართლის
დანაშაულის ჩადენა, ითვლება უდანაშაულოდ, ვიდრე მისი ბრალეულობა
არ დამტკიცდება კანონის შესაბამისად. ადამიანის უფლებათა ევროპული
სასამართლოს განმარტებით, განაჩენი უნდა ემყარებოდეს საქმეში არსებულ
მტკიცებულებათა თავისუფალ შეფასებას, დასკვნებს, რომლებიც
გამომდინარეობს ფაქტობრივი გარემოებებიდან და მხარეების მიერ
წარდგენილი მოსაზრებებიდან. მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს
საკმარისად ნათელი და დასაბუთებული დასკვნების ან ფაქტის თაობაზე
გაუქარწყლებელი ვარაუდების ერთობლიობიდან. (El Masri v The Former
Yugoslav Republic of Macedonia № 39630/09, ადამიანის უფლებათა ევროპული
სასამართლოს 2012 წლის 13 დეკემბრის გადაწყვეტილება; Hassan v The UK
№297-0/09, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2014 წლის 16
სექტემბრის გადაწყვეტილება).

საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად,
გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ
მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით
დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.
საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის
პირველი და მე-3 ნაწილების შესაბამისად, გამამტყუნებელი განაჩენით
პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ
შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა. მტკიცებულება უნდა
შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის,

დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. აღნიშნული ნორმები განიმარტა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 22 იანვრის №1/1/548 გადაწყვეტილებაში საქმეზე - „საქართველოს მოქალაქე ზურაბ მიქაძე საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ“, რომლის მიხედვით, „ზემოაღნიშნული კონსტიტუციური დებულება წარმოადგენს სამართლებრივი სახელმწიფოს ერთ-ერთ საფუძველს, განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების მნიშვნელოვან, საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს - „in dubio pro reo“, რომლის თანახმად, დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და ამდენად, სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას ქმნის. მხოლოდ უტყუარი მტკიცებულებების საფუძველზე პასუხისმგებლობის დაკისრების პრინციპი წარმოადგენს იმის გარანტიას, რომ სახელმწიფო მოხელეთა თვითნებობისა თუ შეცდომების შედეგად არ მოხდეს უდანაშაულო პირის მსჯავრდება. უტყუარობის კონსტიტუციური სტანდარტი მოიცავს მოთხოვნას, რომ საქმისათვის მნიშვნელოვანი ფაქტისა თუ გარემოების დადასტურება მხოლოდ სანდო წყაროდან მიღებული და ჯეროვნად შემოწმებული ინფორმაციის საფუძველზე მოხდეს. მტკიცებულების საფუძველზე მიღებულმა ინფორმაციამ უტყუარად, ერთმნიშვნელოვნად უნდა მიუთითოს იმ ფაქტობრივ გარემოებაზე, რომლის დასადასტურებლადაც არის წარმოდგენილი. ამდენად, უტყუარი მტკიცებულებები სისხლის სამართლის პროცესში წარმოადგენს განაჩენის დადგომისათვის უალტერნატივო საშუალებას. ამასთანავე, დანაშაულებრივი ქმედება უნდა დადასტურდეს გონივრულ ეჭვს მიღმა, უნდა გამოირიცხოს ყოველგვარი გონივრული ეჭვი პირის მიერ კონკრეტული დანაშაულის ჩადენასთან დაკავშირებით. სასიცოცხლოდ აუცილებელია, რომ სახელმწიფოს ლეგიტიმური უფლება, განახორციელოს სისხლისსამართლებრივი დევნა, აღასრულოს მართლმსაჯულება, არ იქნეს დასუსტებული ისეთი მტკიცებულებითი სტანდარტით, რომელიც მიუკერძოებელ ადამიანს, საზოგადოებას გაუჩენს ეჭვს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების შესახებ“.

მხარეთა მიერ უდავოდ მიჩნეული მტკიცებულებების შეფასების შედეგად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა **ი-----ემ**, მის მიერ განხორციელებული ქმედებით ჩაიდინა: მარიხუანის უკანონო შეძენა და შენახვა, იმის მიერ, ვისაც წინათ ჩადენილი აქვს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის XXXIII თავით გათვალისწინებული რომელიმე დანაშაული. აღნიშნული ქმედება გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273¹-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით, რის გამოც **ი-----ე** ამ კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები

ი-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ აღიარებს ბრალად წარდგენილი ქმედების ჩადენას, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია.

5. სასჯელის ან სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილი, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა, სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

სასამართლო ითვალისწინებს იმ გარემოებას, რომ ი-----ემ აღიარა ჩადენილი დანაშაული, ხოლო დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია. სასამართლო ასევე ითვალისწინებს იმ გარემოებას, რომ არ არის აღსრულებული ი-----ის მიმართ ბ-----ის საქალაქო სასამართლოს 2017

წლის 15 მარტის განაჩენით დანიშნული დამატებითი სასჯელი - ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით.

ამდენად, ი-----ეს უნდა შეეფარდოს სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც გახდება საფუძველი მომავალში საზოგადოებაში მისი უსაფრთხო ინტეგრაციისა და იქნება დამაფიქრებელი ბრალდებულისათვის, რათა მან უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასიათი, მართლწინააღმდეგობა, გამოწვეული შედეგის სიმძიმე და ბოლოს, უნდა შეამციროს ბრალდებულის მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას. სასამართლო ასევე აფასებს ჩადენილი ქმედების მართლწინააღმდეგობას, ხასიათს და ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, **ი-----ეს** ბრალად წარდგენილი ქმედებისათვის სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს ჯარიმა, თუმცა სასამართლო ითვალისწინებს იმ გარემოებას, რომ ი-----ემ დანაშაული ჩაიდინა პირობითი მსჯავრის მოქმედების პერიოდში, კერძოდ:

ბ-----ის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 02 სექტემბრის განაჩენით, ი-----ე გასამართლებული იქნა საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის პირველი ნაწილით და მიესაჯა თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალა პირობითად, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნა ჯარიმა 1-00 (ათასი) ლარის ოდენობით. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს მთლიანად მიემატა ბ-----ის საქალაქო სასამართლოს 2008 წლის 25 დეკემბრის განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი - ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარი და საბოლოოდ განაჩენთა ერთობლიობით, ი-----ეს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით, 2 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით და ჯარიმა 6000 (ექვსი ათასი) ლარის ოდენობით. მასვე, სასჯელის ვადაში ჩაეთვალა დაკავებაში ყოფნის დრო - 2015 წლის 01 ივლისიდან 2015 წლის 02 ივლისამდე.

ბ-----ის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 15 მარტის განაჩენით, ი-----ე მსჯავრდებული იქნა საქართველოს სსკ-ის 273-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 1-00 (ათასი) ლარი. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე გაუქმდა ბ-----ის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 02 სექტემბრის განაჩენით, ი-----ის მიმართ საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის დანიშნული პირობითი სასჯელი -

თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე კვლავ ჩაეთვალა პირობით. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 და მე-8 ნაწილების საფუძველზე, ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს - ჯარიმას 1-00 ლარის ოდენობით, მთლიანად მიემატა წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილი და განაჩენთა ერთობლიობით, ი-----ეს ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა ჯარიმა 1-00 ლარის ოდენობით სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ, თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით, 2 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით (დანიშნულ სასჯელში მოხდილად ჩაეთვალა დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2015 წლის 01 ივლისიდან 2015 წლის 02 ივლისამდე). ამასთან, დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნა ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

ამდენად, დადგენილია, რომ ი-----ეს, რომელსაც ბ-----ის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 15 მარტის განაჩენის საფუძველზე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის პირველი ნაწილით, განაჩენთა ერთობლიობით, დანიშნული ჰქონდა პირობითი სასჯელი, გამოსაცდელ ვადაში ჩაიდინა ახალი განზრახი დანაშაული.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, თუ პირობით მსჯავრდებულმა გამოსაცდელ ვადაში განზრახი დანაშაული ჩაიდინა, სასამართლო გააუქმებს პირობით მსჯავრს და მსჯავრდებულს დაუნიშნავს სასჯელს ამ კოდექსის 59-ე მუხლით გათვალისწინებული წესით.

ამასთან, აჭარისა და გ-----ი სააღსრულები ბიუროს 2019 წლის 30 იანვრის წერილით დასტურდება, რომ ბ-----ის საქალაქო სასამართლოს 2015 წლის 02 სექტემბრის განაჩენით ი-----ისათვის დაკისრებული ჯარიმის თანხა - 6000 ლარი, ასევე ბ-----ის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 15 მარტის განაჩენით ი-----ისათვის დაკისრებული ჯარიმის თანხა - 5000 ლარი არ არის გადახდილი და მიმდინარეობს სააღსრულებო წარმოება.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილით, განაჩენთა ერთობლიობის დროს სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს ნაწილობრივ ან მთლიანად მიუმატებს წინა განაჩენით დანიშნული სასჯელის მოუხდელ ნაწილს.

მოცემულ შემთხვევაში, სახეზეა რა ი-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენა პირობითი მსჯავრისათვის დადგენილ გამოსაცდელ ვადაში, ასევე განაჩენთა ერთობლიობა, მას საბოლოო სასჯელი უნდა დაენიშნოს საქართველოს

სისხლის სამართლის კოდექსის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილისა და საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილით დადგენილი წესით.

6. ნივთმტკიცების, ყადაღის ან სხვა საკითხების გადაწყვეტა

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის **81-ე** მუხლის პირველი ნაწილის "ა" და "ე" ქვეპუნქტებით, განაჩენში, სისხლისსამართლებრივი დევნის ან/და გამოძიების შეწყვეტის შესახებ გადაწყვეტილებაში ნივთიერი მტკიცებულების საკითხი შემდეგნაირად უნდა გადაწყდეს: თუ დანაშაულის იარაღს ან საგანს ღირებულება არა აქვს, იგი ნადგურდება, ხოლო თუ მას აქვს რაიმე ღირებულება, ხდება მისი საპროცესო კონფისკაცია; დაზარალებულის, გამართლებულის ან სხვა პირის კუთვნილი ყველა ნივთი და დოკუმენტი, ბრალდებულისა და იმ პირის გარდა, რომელსაც მათზე ქონებრივი პასუხისმგებლობა ეკისრება, უბრუნდება მესაკუთრეს ან მფლობელს.

ი-----ის პირადი ჩხრეკისას ამოღებული მცენარეული მასა, ექსპერტიზის ჩატარების შემდეგ დარჩენილი წონით 5.94 გრამი, რომელიც ინახება ურეკის პოლიციის განყოფილებაში, განადგურების მიზნით უნდა გადაეგზავნოს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს შესაბამის სამსახურს.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 41-42-ე, 59-ე, 67-ე მუხლებით, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე, 258-ე, 259-ე, 260-ე, 271-ე, 272-ე, 273-ე, 274-ე, 277-ე და 293-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა

1. ი-----ე ცნობილ იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის **273¹-ე მუხლის მე-3 ნაწილის "გ" ქვეპუნქტით** გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს ჯარიმა **4 000 (ოთხი ათასი)** ლარის ოდენობით.

1.1. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 67-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, გაუქმდეს ბ-----ის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 15 მარტის განაჩენით ი-----ის მიმართ, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 273-ე მუხლით და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის პირველი ნაწილით, განაჩენთა ერთობლიობით, ძირითადი სასჯელის სახით დანიშნული პირობითი მსჯავრი - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით.

1.2. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე ბოლო განაჩენით დანიშნულ სასჯელს ნაწილობრივ დაემატოს წინა, ბ-----ის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 15 მარტის განაჩენით, დანიშნული პირობითი სასჯელიდან 1- (ათი) დღის ვადით თავისუფლების აღკვეთა და დამატებითი სასჯელი ჯარიმა 5 000 (ხუთი ათასი) ლარი და საბოლოოდ, ი-----ეს, განაჩენთა ერთობლიობით, ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 1- (ათი) დღის ვადით და ჯარიმა 4000 (ოთხი ათასი) ლარის ოდენობით სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით დაენიშნოს ჯარიმა 5 000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

2. ი-----ე დაკავებულ იქნას სასამართლო სხდომის დარბაზში, რაც დაევალოს სასამართლოს მანდატურის სამსახურს.

3. ი-----ეს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან - **2019 წლის 27 ივნისიდან. ი-----ეს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო 2015 წლის 1 ივლისიდან 2015 წლის 2 ივლისამდე.**

4. ი-----ე მოთავსდეს სპეციალური პენიტენციური სამსახურის შესაბამის პენიტენციურ დაწესებულებაში.

5. გაუქმდეს მსჯავრდებულ **ი-----ის** მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება გირაო.

6. ჯარიმის ნაწილში განაჩენი რეაგირებისათვის გადაეგზავნოს სააღსრულებო ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

7. საქმეზე მიღებული საბოლოო გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ, ნივთმტკიცების საკითხი გადაწყდეს შემდეგნაირად:

7.1. ი-----ის პირადი ჩხრეკისას ამოღებული მცენარეული მასა, ექსპერტიზის ჩატარების შემდეგ დარჩენილი წონით 5.94 გრამი, რომელიც ინახება ურეკის პოლიციის განყოფილებაში, განადგურების მიზნით გადაეგზავნოს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს შესაბამის სამსახურს.

8. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

9. განაჩენის გასაჩივრება შეიძლება სააპელაციო წესით ქუთაისის

სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში მისი
გამოცხადებიდან 1 (ერთი) თვის ვადაში, ო-----ს რაიონული სასამართლოს
მეშვეობით.

მოსამართლე

ბიძინა სტურუა